

FELSŐMAGYARORSZÁGI HIRLAP.

POLITIKAI UJSÁG.

Megjelen minden szerdán és szombaton este
Kéziratokat vissza nem adunk.
Szerkesztőség: Wekerle-tér 502.

Felelős szerkesztő:
Dr. Buza Barna.

Szerkesztőtárs:
Rosner Imre

Előfizetési ár: egész évre 10 korona, félévre 5 korona,
negyedévre 2 korona 50 fillér. — Egyes szám ára 10 fillér.
Kiadóhivatal: Landesmann Miksa és Társánál, Wekerle-tér 502.
Hirdetéseket a legutányosabb árban közlünk.

A helyi érdek.

Tolesva, márc. 31.

Igaza van Kun Dániel urnak: én még igen keveset tudok, igen keveset tapasztaltam. Például eddig csak azt tudtam, hogy a képviselőválasztáson a nemzet az ország sorsa felett határoz.

Most már felvilágosultabb vagyok. Patakon, a Rákóczy városában megtanították rá, hogy a képviselőválasztás nem az, aminek én gyermekes naivsággal hittem, hanem egyszerűen alkalmas eszköz a választókerület helyi érdekeinek biztosítására.

Keserves szatirája a sorsnak, hogy ép a függetlenségi törekvések szentelt földjén, Patakon kellett ezt megtanulnom.

Tehát az mellékes, hogy a jelölt melyik pártnak a híve, az mellékes, hogy a jelölt programját a hazára hasznosnak, vagy vészhozónak tartjuk-e, — az a fő, hogy leendő képviselőnk használjon majd nekünk. Hogy tudja védelmezni a kerület érdekeit, tudjon kieszközölni a községeknek s egyeseknek állami kedvezményeket, dohányengedélyt, kocsmát, trafikot s más hasonló jókat. Ezért aztán megbocsátjuk neki, ha a törvények, amelyeket megszavaz, rabszolgává s koldussá teszük is a hazát. S mert akadunk ilyen jelöltre, — hát »elveink fentartásával« szavazzunk rá.

Nem urak, bocsánatot kérek, csak hallottam ezeket, de nem értettem, de nem tanultam meg. Az én számomra ez a beszéd ki-

nai nyelven van. Én ezt soha sem fogom megtanulni.

Istenem, hát Rákóczi Ferencz, hát Kossuth Lajos eszközölt ki állami hidat, dohányengedélyt, trafikot? És még is őket követte az egész nemzet, és nem szavazott »elvei fentartásával« azokra, akiknek utánj protekcióhoz jutott volna a legmagasabb körökben. Más lelkük, más szívük volt akkor az embereknek?

Egyszer öt esztendőben van módja a magyar polgárnak, hogy beleszóljon hazája sorsának intézésébe. Hát akkor is fellügszszük meggyőződésünket, s akkor is a magunk önző érdekeit hajhászuk.

Kétségbeejtő jelensége az általános szellemi korrupciónak, mikor egyesek fel mernek szólítani egy megyei függetlenségi pártot, hogy helyi érdekek kedvéért a 67-es kormánypartot támogassa!

Nem hiszem, hogy tudnák, hogy tisztán látnák, amit cselekedtek. Mert ha feltenném róluk, hogy tudják, akkor igen erős szóval kellene jellemezni az eljárásukat. Mert aki engem arra szólít fel, hogy a 67-es párt jelöltjére, tehát meggyőződésem ellen szavazzak, az becstelenséget kíván tőlem, s aki engem becstelenségre csábít, azt én se tudom becsülni.

Nem hiszem, hogy meggondolták ezt azok az urak, — annál inkább, mert sajnos, máshol is igen el van terjedve az országban az ő felfogásuk. Egyik tünete ez az erkölcsi érzék ama szomorú

megfogyatkozásának, amely Tisza Kálmán erkölestelen uralmának atkozott eredményeképpen pusztítja ezt a szegény nemzetet.

Tudják az urak, mit jelent az, ha valaki a »67-es« párt jelöltjére szavaz? Az azt jelenti: én akarom a közösiügyeket a közös vámtérületet a német nyelvű hadsereget, a feketeárga zászlót, a kvóta emelést — akarom hazám romlását s Ausztria boldogulását!

Hát nincs olyan helyi érdeke a világnak, amely engem ennek az istenkáromlásnak az elmondására rábírhata! És nincs olyan derék ember a világon, ha mingyárt az édes apám is, akinek a kedvéért én ilyen hitványul megtagadjam hitemet, meggyőződésemet, egész lelki világot!

Én nem tartom fenn az elveimet, hanem követem őket. — És nem értem és nem fogom érteni soha azoknak a gondolkozását, akik függetlenségi meggyőződéssel tudnak a kormánypart jelöltjére szavazni »elveik fentartása mellett.« Aki benső meggyőződéssel szavaz a kormánypartra — ha ugyan van ilyen ember a világon — azt én tisztelem és becsülöm. De aki bevallott függetlenségi meggyőződéssel a kormánypartra szavaz, azt nem tudom becsülni, ha még olyan nemes indokokból teszi is. Tisztelem én azt az apácát, aki »elvei fentartásával« elmegy — ballerínának.

Es azt hiszik tán a »helyi érdek« megtévedt apostolai, hogy igazán használnak a kerület érde-

keinek, ha megválasztatnak egy oly kormányparti embert, akiben némi protekciót vélnek majd találni? Igen, a kerület fog tán kapni itt-ott egy-egy apró koncot a nagy husos fazék hulladékaiból. — azalatt meg a képviselő urnak és pártjának politikája megromtja, koldussá teszi, elpusztítja az országot. Ha pedig az ország elpusztul, akkor bizony vele pusztul Patak is, meg a kerület is!

Hát még a legönzőbb anyagias szempontból is az lenne észszerű, hogy a képviselőválasztáskor ne a magunk apró érdekei számára keressünk protektort, hanem azt a politikát igyekezzünk diadalra juttatni, amely meggyőződésünk szerint a hazának hasznára válik.

Ugy tudtam, hogy a patakiak eddig a hazájukat szerették. Hát most már csak a kerületüket szeretik?

Szó sincs róla! Nem a pataki közönség szava és tette az, hanem csak azé az egy pár eltevelyedett uri emberé. A pataki közönség, a Rákóczy népe, viharos tiltakozásával lélekemelően mutatta meg a vasárnapi gyűlésen, hogy első és legszentebb dolog előtte hazája függetlensége. Ugy legyen!

Busa Barna

A kivándorlásról.

Irtá és a Nemzeti Szövetségnek 1901. márc. 15-én Budapesten tartott közgyűlésén felolvasva

gróf Mallath József.
(Vége.)

Tudomásom van például arról, hogy amerikai honfitársaink közül sokan betéteket eszközölnek a honi posta-

TÁRCA.

Válasz

az anonim költőnek hozzám intézett versére, egy epizóddal Petőfi életéből.

Irtá: Eördögh Dániel.

Tudom, hogy ki az anonim,
Aki hozzám verset írt.
Elárulja őt valami . . .
Nem vadássza ő a hirt!

Elárulja őt irálya,
Tiszta magyar nyelvezet,
Hogy ne ismernek én rája:
Mikor engem úgy szeret!

Ez sugálja szép lelkének
Hogy magasztal annyira!
Pedig ha elővénének,
Súlyednék parányira!

Ó az! ki, mint Ruszó egykor,
Él Emenonviljében
Nem is méltó a mai kor,
Hogy éljen közelben!

Ott sem bírja őt elhagyni
Az a maró gondolat,
Hogy úgy tudott elfajzani
A magyar, pár év alatt.

S mily hatalmas a kitérés
E lánglelkű költőben,
Hogy magyarban honfűrészt
Lát már kiháló felben!!

Keményebb ő mint én sokkal,
Két karddal vív egyszerre:
Szur egyikkel, vág másikkal
Hős magyar vér for benne.

Felhőjéből haragjának
Szórija sustorgó nyilat,
Annak a sok magyarjának
Mind levágná az orrat.

Engem is hogy hatalmasan
Buzdít fenkölt szelleme:
Uj erőt érzek magamban
És megijjodom tőle.

Hogy úgy buzdit s bátorít ő,
Petőfi jön eszembe;
El is mondom következő
Kissé hosszú versembé.

Megfordítom a szót mint a párnát,
Nem lesz unalmas, olvassátok át!

Petőfitől hallám személyesen,
Mikor találkoztunk Eperjesen:

Hogy anyja, kít úgy szeretett imádot
Mint én a magamét, álma-b' látott

Fia fején aranyból koronát.
Alma beteljesülni fog meglát'!

Mondá nekem, s igaza volt, mert feje-
[delme]
Ő a világ lantos költőinek, nemde?

Sajátságos, hogy az én édes Anyám,
Sztintén ilyesmit almodott igazán,

Mondám neki, csak hogy korona helyett
Arany szipkát látott, s ez mi lehet?

Soh'se törd fejedet annyira rajta
Talán valami csörgő szipka fajta:

A viczelést te úgy is szeretted,
Igaz! olvastam azt a versedet

A könyező lányról, nem rossz, de hát
Ij inkább epigrammot vagy szatírt!

Lám, hogy az országgyűlést úgy kifí-
[guráztad,

Pulszki vele már az egész várost bejárta!

Apropó, olvastam Atheneumba,
S e perebe ránk nyitott Kerényi, Tompa.

Mi az? mi az? Danyit kapacitalom
Hogy holmi klasszikus dróton ne járjon.

Hanem írjon inkább epigramot
Mindenikért adok egy aranyat!

Hohó elvetted nagyon a súlykot,
Magadnak sincs! s ő erre egyet ugrott

És költeményeinek első kiadását
Előmbé dobja, ezt már elkapdosták,

Sajtó alatt egy uj, mit akarsz többet?
»Hát te nekünk azt nem is említetted.«

Szólt Tompa és Petőfi kimegy, az alatt
Aztán Kerényi a műven végig szalad!

S egy-egy verset kikap és elszaval,
Majd Tompa, majd én át vesszük ha-
[mar.

Annyi isteni képpel van te,
Hogy alig tudunk meg telni vele!

S mint mikor Reményi egy olyan han-
[got

Csalt ki hurjából, aminőt nem hallott

Soha senki s a mely milliót évet
Aludt ott át s vonójától! felébredt:

Olyan hangokat véltünk hallani
S abban volt oly tündéri valami.

Nem volt ő csalogány, mint Hajné
[mondta,

Hurjait napsugarából Hébe fonta!

Május volt ő összes szépségében!
S ha élt vón görögök idejében:

Ijúságnak lett volna Istene,
S neve csillagzatok közt fénylene.

Ah! hogy e dicsősége nemzetének
Ez a gyöngye az idő nagy tengerének.

Örökre emelült! Hulláma nem vet
Többé felszínre ilyen ritka gyöngyvet.

takarékpénztárak útján s ez egészen speciális jellegű, amennyiben amerikai közjegyzők ottani magyarországi ügyfeleik megbízásából takarékbetétekről való kezelés céljából küldendék pénzt Budapestre a postatakarékpénztárnak, mely azt az illetők nevére kiállított betétkönyvecskékre helyezi el. A betétkönyvecskéket a postatakarékpénztár kiküldi Amerikába a pénz közvetítő ottani közjegyző címén, ki azokat, miután a könyvecskéket belépési nyilatkozatait a betevőkkel aláírta, ez utóbbiaknak kiadja, az aláírt belépési nyilatkozatokat pedig a postatakarékpénztári igazgatóságnak Bpestre visszküldi. Ily módon amerikai honfitársaink már 150000 koronát helyeztek el gyűmölösözleg a m. kir. postatakarékpénztárnál. A kivándorlottak pénzeinek ily módon való elhelyezése mindenestül kedvező jelenség, mert kétségtelenül egy köteleket alkot, mely őket a hazához fűzi s ezért a pénz elhelyezésének az a módja mindenestre megkönnyítendő és előmozdítandó volna. Mint értesültem, föl is merült már az a javaslat, hogy amerikai konszultatusaink, úgy mint a hazai postahivatalok, szintén hatalmaztassanak föl a magyar postatakarékpénztárak számára való betétek elfogadására, ennek a javaslatnak megvalósítása azonban eddig még nem sikerült, pedig ez szerény véleményem szerint — ha csak az ellen az amerikai kormány kifogást nem tenne — a fölkarolást igen megérdemlé.

Ezen kitérés után az elejtett fonalat felvéve s ismételve azt, hogy a szegény kivándorló nem boldogabb hazát, de könnyebb megélhetést keres, nem csak hogy nem tartom őt a hazát hűtlenül elhagyónak, de sőt a mai viszonyok mellett szánandó alaknak, mert hiszen legtöbbnyire titokban, félve megy ki egyrészt hazai hatóságaink legtöbbszór indokolatlan szigorúsága, másrészt azon intézkedések ridegsége miatt is, melyeket már az Egyesült államok is kivándorlóik ellen létesítenek.

Igen érdekes 2 könyv jött a kezembe; ezek egyikében van a wasingtoni kormány pénzügyminiszterének előterjesztése, mely kapcsolatban az idegenek szerződéses munkájára vonatkozó törvények végrehajtásával azon kivándorlási megbízottak jelentéseire terjeszkedik ki, kik Európa összes államaiba kiküldettek azon megbízással, hogy azon okokat felderítsék, melyek az egyesült államokba irányuló bevándorlásra ösztönöznek. A bizottság kiterjeszkedett a kivándorlási mozgalom minden lehető okaira. Előadásom kevese és az idő rövidsége nem engedi, hogy ezen bár szerfelett tanulságos és érdekes könyvre bővebben kiterjeszkedjem. Csak azt kell sajnálattal konstatálnom, hogy Magyarországra csak 2 rövid lapon van tárgyalva, bár így is sok megszorító adatot találtam.

T. Uraim! Ha konkrét javaslatokkal nem is lépek föl, — ez azon társaságok és egyetek dolga, a melyek most nagy buzgalommal feladatult tüzték ki ezzel foglalkozni, mégis bizonyos irányelveket szeretnék hangoztatni és teendőinket 3 fő irányban jelezni.

1. A kivándorlást megakadályozni nem lehet, nem szabad, nincs is jogunkban, de a kivándorlót, ha kivándorolni akar, irányítani, támogatni, utmutatással ellátni kell, míg ezéjárt el nem érte az idegenben, ki veini őket a zsaroló, lelketlen ügyhökök kezei közül.

2. A második feladat volna a kivándorlót a magyar nemzet javára továbbra is megtartani, hogy el ne hagyja vallását. Elősegíteni kell tehát, hogy iskolákat állíthasson, magyar tankönyvei legyenek; hogy magyar papja legyen, az amerikai magyar lapokkal folytonos összeköttetést kellene létesíteni és a tekintélyesebb magyar napilapok egy állandó rovatot szentelhetnének az amerikai dolgoknak.

3. Akár áldotta, vagy verte sorskeze, ha haza akar jönni, azt neki minden teltető módon meg kell könnyíteni. Az államhatalom is hozhat áldozatokat. Első sorban a honossági törvényt kellene megváltoztatni, mely nagy akadály, másod sorban kivándorlási képviselői ügyvétségeket kellene felállítani a közgazdasági attachék mintájára, kik ha szükséges, uti költséggel is ellátnák azokat, a kik mindenképpel kifosztva vannak és haza akarnak jönni és egyuttal gondoskodni arról, ha haza jöttek, itt mindjárt munkát találnának.

Agénytelen szavaimat csak azért akartam felelni, hogy a magyar társadalmat esodlatos és nekem érthetetlen közönyből felrázzam! Szomorú látvány az, hisz egy feltehető és a jövőben még nagy feladatokra hivatott faj százazrekekre menő viruló ágúak örök elvesztéséről, elpusztulásáról van itt szó. Adjunk munkát azoknak és oly időben, a mikor legjobban rászorulnak azok, a kik dolgozni akarnak. Legyűnk takarékosak és megtakarított pénzünkkel dolgozzuk fel terményeinket ide bent; állítsunk fel gyárakat, ipartelepeket, teremtünk nagy ipart, lendítsük fel a kereskedelmet, segítsük egymást vállalatainkúl és ne kívánjuk senkitől ingyen vagy igen olcsó munkát; e mellett azonban tanítsuk meg nőpeinket a jobb munkára és takarékoságra; az által előmozdítjuk az ország maggazdagodását s egyuttal önmagunknak is használnak, mert befektetéseink bőven meg fogják hozni kamatokat. Ne legyünk egyoldalúak és nehézkessék, foglalkozzunk ipar és kereskedelemmel, csináljunk vízutakat, ne szolgáltsunk ki nyers terményeinket feldolgozatlanul a külföldnek, hogy azután a kész cikkeket drágán visszavásárolhassuk.

Ne legyünk a többi államok kiszolgálói!

Érdeklődünk a kivándorlók sorsa iránt, maradjunk folytonos összeköttetésben velök, anélkül azonban, hogy Amerika életveszélyes államnak a lakosainak hivatalos ügynökei legyűnk és ha mindezen intézkedéseinkkel hazánk lakosságának segítségére letünk, ha a nép nem lesz elhanyagolva és gondoskodni fogunk arról, hogy a szorgalmas munkás itthon is szerezhet egy kis vagyont, akkor be fog teljesedni az, amit koszorúsz költőnk Vörösmarty Mihály „Szabad föld” című költeményében oly szépen megénekelte. „S erős lesz országunk, nagy a király, hol ennyi ember boldog hont talál.”

A Ballagi-puc.

Már említettük más helyen, hogy Sárospatakon március 31-én délelőtt egynehányan értekezletet tartottak, amelyen a szabadlevél párti dr. Ballagi Géza kiállították ki képviselőjelöltné. Hogy milyen ügyesen akarták elérni, hogy megválasszák a függetlenség pártot, és hogy milyen rosszul sikerült ez a puc, az lapunk más helyén olvasható.

Itt érdemesnek tartjuk egész terjedelmében közölni a felhívást, a melylyel ezt az értekezletet összehitták. Így szól:

Választó polgárok!

Országgyűlésünk végéhez közeledik.

A kerületek rendezkednek. Városunk, kerületünk érdekei és országos politikai vonatkozásai követelik, hogy mi is állást foglaljunk s tömöröljünk párt különbség nélkül kerületünk valamely törzsközség, érdemes férfiak körül, a ki velünk, közöltünk el; közéletünknek szorgalmas, hű munkása! — Ne szolgáltsuk ki magunkat, kerületünket a politikai sport idegen hőseinek, a kiknek csak azon fény s díszesség kell, melyet mandátumunktól várunk. De nekik az nem faj, ami nekünk faj; a szellemi és vagyoni hanyatlásunk, földművelő, kereskedő és iparos népünk nyomorúsága, városunk pusztulása. Csak szavazatunkért

hízelgnek, de azután nem ismernek bajainkat nem érzik, s egész országgyűlések alatt velünk nem érülköznek.

Városunk tudott nevelni nemesak magának, hanem nemzetünknek is, negyeddélszázadon át elég intelligenciát, kiket nemzetünk nagyjaitól kegyelettel ünnepel a hálás utókor. Idogonk behozatalára most nincs szükségünk!

Választó polgárok! Sorsunk kulcsa őt évre ismét kezünkben van, állásfoglalás, képviselőjelölés végett folyó hó 31-én vasárnap délelőtt 11 órakor gyűljünk össze a „Nagyvendéglő” helyiségeiben.

Sárospatak, 1901. márc. 30.

Bálint Dezso, Brzorád Rezső, Cziráky István, Csiesery József, Dombay László, Dick Sámuel, Ellend József, Feldmesser Pinkász, Goldblatt László, Hódinka Agoston, Hódy József, Horváth Mátyás, dr. Illyefalvi V. Géza, dr. Kiss Sándor, dr. Kondor Miksa, Kovács Endre, Knopfler János, Kun Dániel, Lebovites Henrik, Maklary Pap Miklós, dr. Mandel Hugó, Markovics Hermann, dr. Mitrovics Gyula, Molnár János, id. Moskovics Ignác, Nagy Gábor, Neumann Péter, Nieszner Ferenc, Pásztor János, Pavletics Ferenc, Pavletics Gyula, dr. Rácz Lajos, Róth Zsigmond, dr. Szabó Sándor, Steinfeld Jenő, Szakácsi Ede, dr. Székely György, Szeremley Gábor, Szepessy István, Szinyei Gerzson, Tarzal János, dr. Tüdös István, Ványay Gyula, Végh Bertalan, Vitt József, Wohl Aron.

Van erre a felhívásra egy pár megjegyzésünk. Nem tudjuk, ki szövegzte, de erősen kihallatszik belőle a bünre esábitó paradicsomi kigyó sziszegése.

Tehát ha egyike a haza sorsát, jövőjét, s védelmezniük a választáson „városunk, kerületünk” érdekeit.

Igen, így volt az mindig a magyar roknál. Hagyjuk másnak az ország gondját, mi csak a saját érdekeinket nézzük. Így beszélt Zápolya János és sok főúri társa. S mi lett a vége? Mohácsnál elbukott a haza ügye, s vele bukkott minden magyarok az érdeke is.

Bizony jól választották meg a színt annak a papirosnak, jól tették, hogy egész anarchisztikus vörösr nyomatatták a felhívásukat. Mert anarchista törekvés az, amely azt mondja: ne a haza javát keressük a választáson, hanem a magunk külön érdekeit!

Ezért követelik ezektől az uraktól városok „országos politikai vonatkozásai” (?) hogy „pártkülönbség nélkül” tömöröljenek a kormány párti jelölt körül!

(Milyen szépen van ez kigondolva. Ha száz filozófiai fakultás belebolondul is, mégse fogja kitalálni, hogy mi az értelme. Mivelhogy egyáltalában nincs semmi értelme.)

Az uraknak faj szellemi és vagyoni (— talán főképp erkölcsi! —) hanyatlásuk, földművelő, kereskedő és iparos népünk nyomorúsága.

Azt mondják, hogy mindennek egyedül oka az, hogy a képviselőjük nem volt közülök való, s egyetlen biztos orvossága az, ha „közéletük szorgalmas, hű munkása” lesz a képviselőjük.

Vajjon? Hát Ballagi ur felfogja emelni a buza árát? Munkát ad a földműves népek? Megvédi a magyar ipart és kereskedelmet az osztrák versenytől? Eladja az iparosok gyártmányait? Leszállítja Oroszországgal a bor vámját? S mindezt a közönségek, a közös vámterület alapján, a Széll-kormány alatt? Hisz akkor nem képviselő Ballagi ur, de esudatév uristen!

Nem urak, nem a képviselő szemébe az oka a mi nyomorúságunknak, hanem a képviselő programja. A közösvámterület, a gazdasági rabzsolaság; ez teszi koldussá Patakot is, meg az egész országot is. Ha ezt megdöntjük, boldogulni fogunk, de meg ez fennmarad, addig nincs a keresz földnek az a Ballagija, aki megmentsen minket a szegénységtől!

Aki segíteni akar a nyomorúságon az a függetlenség pártához csatlakozzék, mert a nyomorúságtól csak a mi programunk mentheti meg a hazát, nem a kerületek „törzsközsémberei”!

Külömben fölösleges az ő argumentumaikkal bővebben foglalkozni. — Hisz ők, maguk se veszik azt komolyan. Kortesfogás az egész. Kimutatták az értekezletükön eléggé a foguk fehérsét. Elmondták ott a már ismeretes Judás-fráziáikat, s mikor a jelölés szép rendjén megtörtént, — mint értesülünk, ezt a táviratot küldték Széll miniszterelnöknek:

Ma Ballagi Géza a kormány párt és a függetlenség párt közegyetértésével az az ö-lisszakai választókerület képviselőjéül jelöltem, hivatalos jelölt felállításának szükségére fenn nem fogok.

Hát ha ezt a táviratot csakugyan elküldték, akkor az eljárásuk, a legszelvidebb kifejezéssel elve, közönséges széledges.

Botrányos vakmerőség a miniszterelnökhöz sürgönyözni a függetlenség párt nevében, mikor a vármegyének szervezett függetlenségi pártja van, amely a dolgról semmit se tud, mikor a kerület függetlenségi pártjának vezetőségét sem értesítették felőle, s mikor a függetlenségi párt olyan határozottan vizsautasította az ő árulásra esábitó ajánlatukat!

Vajjon a megjelent urak közül, kik merték magukat függetlenségi pártinak nevezni? Igenis a Ballagi ur pártjában nincs egyetlenegy függetlenségi párti ember se, mert függetlenségi párti csak az, aki a függetlenségi párt jelöltjére szavaz, — aki kormány párti képviselőre szavaz az nem függetlenségi párti, és ha annak mondja magát, hát hazudik. Mert vajjon miben nyilatkozik meg mindenkinek a pártállása, ha nem a képviselőválasztáson való szavazásban? Lehetnek a Ballagi hívei közt olyanok, akik azelőtt függetlenségi pártiak voltak, de amelyek pereben a Ballagi pártjába belépnek, abban a pereben, megszűnnek a függetlenségi párt hívei lenni.

Az az értekezlet könnyű szerrel akarta biztosítani Ballagi urnak a diadalt. Meg akarta esálni a miniszterelnököt, s meg akarta esálni a függetlenségi pártot. Az utóbbi, hála istennek nem sikerült, — reméljük, az előbbi se fog!

Perfidiajüket hatalmasan bizonyítja az a közlemény, amely a Magyar Szóban jelent meg az értekezletről, s melyet érdemesnek tartunk egész terjedelmében közölni. Így szól:

Képviselőválasztási mozgalom. Március 30-án Sárospatakon a választó polgárok rendkívül népes értekezletet tartottak, kormány pártiak és függetlenségi egyaránt nagy számban voltak jelen Sárospatakról és vidékéről. Az értekezlet abban állapodott meg teljes egyhangúsággal, hogy országgyűlési képviselőnek szabadlevél programmal dr. Ballagi Gézát, a politikust és jogtanárt jelölék. A jelenlévő függetlenségi választó polgárok elveik fentartása mellett csatlakoztak a jelöléshez, tekintve Ballaginak kiváló személyiségét és rátermettségét, eddigi önzetlen közéleti működését, melyek teljes garanciát nyújtanak arra, hogy a választók bizalma folytán nyerendő képviselői állását önzetlenül, nem a saját érdekében fogja kiaknázni, hanem az ország és a kerület érdekeit fogja szolgálni. Egyuttal elhatározta az értekezlet, hogy nagy küldöttséget nevezszen a miniszterelnökhöz, kormány párti és függetlenségi pártiakból állót, a mely arra fogja a kormány elnökét kérni, ne állítson a kerületben más, esetleg hivatalos jelöltet.

Bámulatos merészség ennyi valótlansággal lépni a nyilvánosság elé! S még küldöttségileg is felkeresik a miniszterelnököt, még szóval is ismételné jámbor meséiket. Vajjon fognak-e pirulni, mikor azt a sok ferdítést eladják? S vajjon elmond-

ják-ó, hogy mit felelt a függetlenségi párt az ő „barátságos felszólításokra”?

Úgyes taktika volt: Becsapni a függetlenségi pártot a kerület érdekében s becsapni a miniszterelnököt avval, hogy pártkülönbség nélkül kívánja a kerület *Ballagit*.

Elismerjük, hogy Ballagi úr nagyon tiszteletre méltó egyéniség de az eszközök, amelyekkel a hívei diadalra akarják juttatni, a legkevésbé sem tiszteletre méltók.

Az a vigasztaló a dologban, hogy azoknak a híveknek a névsora semmiképp sem azonos a pataki választópolgárok névsorával. Azt hisszük, inkább egy más névsorral lesz azonos: a Ballagi Géza igazgatása alatt álló sárospataki takarékpénztár váltóadásainak névsoraival.

A függetlenségi párt gyűlése.

Fontos és érdekes gyűlés volt vasárnap a vármegyei függetlenségi pártján Sárospatakon. A párt tagjai úgy Patakról, mint a vidékről olyan nagy számban jelentek meg, hogy csaknem zsúfolásig megtöltötték a városi kaszinó nagytermét.

(A nyilvánosság.)

Délután 2 óraker nyitotta meg dr. *Kossuth* János elnök a gyűlést. A mult gyűlés jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése után dr. *Lászy* László szólalt fel, s kérdést intézett az elnökhöz, hogy a párt gyűlése nyilvános-e vagy nem, s megjelenhet-e azon olyan egyén is, aki nem tagja a pártnak?

Dr. *Finkey* József, id. *Bajusz* József s *Tüdös* István felszólalása után az elnök kijelentette, hogy a közgyűlés mindig nyilvános, s azon bárki megjelenhet.

Kötelező nyilatkozat

Az után id. *Bajusz* József indítványa került sorra. Egy nyilatkozatnak tervezetét nyújtotta be, amelyben a párt tagjai aláírásukkal köteleznék magukat, hogy a közélet minden terén a párt elvei szerint s a vezetőség utasítását követve fognak cselekedni.

Az indítvány felett hosszabb vita indult meg, amelyben dr. *Lászy* László, dr. *Finkey* József, dr. *Fried* Lajos, *Szemere* Emil, *Matolai* Etele s még többek vettek részt. A gyűlés végül bizottságot választott az aláírandó nyilatkozat szövegének megállapítására. — A bizottság tagjai lettek az indítványtevő, a nevezett felszólalók s az elnök és a jegyző.

Választási harc

A közelgő képviselőválasztásokra nézve dr. *Buz* Barna, dr. *Zsindely* István, dr. *Lengyel* Endre és dr. *Kovács* Gábor felszólalása után kimondta a párt, hogy a választási küzdelmet megindítja, s ötven tagú bizottságot választott a végből, hogy az egyes választókerületekkel s az országos függetlenségi párttal érintkezésbe lépjen, terjeszsen a pártgyűlés elé javaslatot arra nézve, hogy mely kerületekben állítson a párt jelöltet, s hogy kiket léptessen fel, s tegye meg az egyes kerületek választási küzdelmének szervezése tárgyában szükséges előintézkedéseket.

A Ballagi-párt ajánlata

Most következett a gyűlés legérdekesebb s legviharosabb része.

Az az értekezlet ugyanis, a melyet „pártkülönbség” nélkül épen vasárnap d. e. 11 óraker tartottak Patakon, s amely Ballagi Gézárt kormányparti programmal jelölte képviselőnek, egy küldöttséget választott arra, hogy a függetlenségi párttal érintkezésbe lépjen. Ez a küldöttség megjelent, s *Kossuth* János elnök felhívására *Szimyey* Gerson adta elő az értekezlet üzenetét, amely körülbelül ebben áll:

Elég bajunk volt már az idegen képviselőkkel, akik soha se törődtek velünk. Itt válasszunk most már egy olyat, aki közülünk való, akist ismerünk és szeretünk, s akitől tudjuk, hogy Pataknak érdekeit mindig védeni s előmozdítani fogja. Ilyen ember pedig csak egy akad Patakon, s ez az ő jelöltjük: *Ballagi* Géza. Igaz, hogy ő a kormány párt híve, de ha képviselő lesz, az egész kerületnek hasznára fog

válni. Azért azt kéri, mondja ki a párt, hogy ha a kormány is elfogadja jelöltjének *Ballagit*, s más jelöltet nem állít, akkor a függetlenségi párt nem állít ellene jelöltet, s elvei fentartásával támogatni fogja őt. (Szóval a jó urak egy esáppással két helyet akarnak agyonütni: leszerelni a függetlenségi pártot a kerület érdekében érve alatt s ráterjeszteni a kormányra *Ballagit* hivatalos jelöltnek, avval a fenyegetéssel, hogy ha mást is feljöttet a kormány, akkor a függetlenségi párt is akcióba lép. Nem sikerült a légyvadászat.)

A megdöbbenés néma csendje fogadta ezt a Judas-ajánlatot. Pár pernyi csend után emelkedett fel dr. *Lászy* László, s csodálkozását fejezte ki, hogy az indítványozók nem fordultak először hozzá, mint az ő-liszki választókerület függetlenségi pártjának elnökéhez. Azután az egész indítványnak napirendről való levételét javasolta.

(Nem alkuszunk.)

A megbotránkozás a Ballagipárt szénnyelmen eljárása felett akkor tört ki teljes erővel, mikor dr. *Buz* Barna felszólalt, s ígátott hangon mondta el, hogy ő Magyarország függetlenségét semmiféle érdekeknek, semmiféle szempontnak alá nem rendeli. A választás nem az egyéni s helyi érdekek vására, ott a nemzet határoz saját sorsa felett s nem jó magyar ember az, aki hazája sorsát bármilyen érdek kedvéért is feláldozza. A választáson a meggyőződésünket nyilvánítsuk, s ne a helyi érdekeket védjük. Javasolja, hogy a párt utasítsa vissza az ajánlatot, s mondja ki, hogy elvei felett soha senkivel nem alkuszik és nem tranzigál.

Zajos helyesléssel s éljenzéssel fogadta a gyűlés a javaslatot. *Kun* Dániel, a küldöttség másik tagja, védeni akarta ajánlatukat, s azon kezdte, hogy *Buz* Barna igen kis gyerek volt még, mikor ő már a függetlenségi eszméért küzdött.

Ezre a gyűlés tüntetőleg éljenzéni kezdte *Buz*at, úgy, hogy *Kun* sokáig nem juthatott szóhoz. Azután elmondta, hogy milyen vad erőszakot, mennyi gyalázatos visszavetést tapasztalt ő a kormánypart részéről, mikor ellenzéki kortes volt. Hogy fogták el a csendőrök az ellenzéki választókat, hogy kényszerítette a hatalom az embereket ezer törvénytelen eszközzel a kormánypart táborába. S mindebből azt a csodálatos következtetést vont le, hogy tehát hagyjuk abba a küzdelmet, amely ilyen körülmények közt ugyis reménytelen, s álljunk be magunk is a hatalom táborába, szavazzunk a kormánypartra.

(Mintha egy bur katonára azt mondaná, hogy mivel az angolok a legvadabb erőszakkal pusztítják a burolat, s a burok ugye győzhetnek, hát ő beáll az angolok közé és segíti üldözni bur testvéreit!)

Még szerencsétlenebb volt az az érvelése, mikor úgy akarta a gyűlést *Ballagi* partolására rábeszélni, hogy elmondta, hogy hiszen voltaképp *Ballagi* ugyanazt akarja, amit a függetlenségi párt: Magyarország teljes függetlenségét. Csakhogy ő bent a szabadelyű pártban igyekszik ezt az eszmét megvalósítani.

Szemere Emil szellemesen kiáltotta közbe: Hisz akkor spion, ha bent a pártban dolgozik a párt elvei ellen! Akkor mért nem lép fel függetlenségi programmal!

A közbeszólásra támadt kacagásban és éljenzésben aztán teljesen elveszték a *Kun* szavai.

Matolai Etele állt fel azután, az ősz alispán, aki bizonyára küzdött és tapasztalt már annyit, mint *Kun* Dániel. S ő mégse tudott opportunista lenni. Kijelentette, hogy szerinte is *Buz*ának van igaza. Egyszer öt esztendőben határozhat a nemzet saját sorsa felett, hová jutunk, ha akkor se a meggyőződésünket nyilvánítjuk, hanem azt felfüggesztve, apró érdekekért küzdünk?

Dr. *Finkey* József elmondta, hogy ő *Ballagit* tiszteli és szereti, de a választáson nem a szeretetét, hanem a meggyőződését nyilvánítja, nem embe-

rekre szavaz, de programra. Nem fogadja el az értekezlet ajánlatát.

Zajos, egyre fokozódó hatással beszállt még id. *Bajusz* József és dr. *Fried* Lajos, felháborodással utasítva vissza a megalkuvásnak még a gondolatát is.

Ez után dr. *Kossuth* János elnök egyhangu, hatalmas éljenzés és tetszés közt jelentette ki, hogy a gyűlés a *Ballagi*-párt ajánlatát visszautasítja, s nem paktál és nem alkuszik senkivel.

És így a *Ballagi*ek visszafelé sült manőverének köszönhetően, hogy a mai közgyűlés a párt egységének s a függetlenség elvehez való törhetetlen ragaszkodásának hatalmas megnyilatkozásával végződött.

HIREK.

— Dobránszky Adolf temetése. nem Insubruckban ment végbe, mint legutóbbi számunkban tévesen jeleztük hanem a csertészi dominiumra hozták haza márczius 24-én és Csertészen temették el 25-én.

A mezőlaborezi vasuti állomásról egyházi zászlók alatt 3 pap kísért, nagyobb számu hívekkel a szekeren szállított hullát Borróig, onnan a haburai határig már a borróiak kísérték egyházi zászlókkal a mentet, majd a haburai határtól Csertészig a haburainak és aztán a csertésziékre.

A csertészi pap: *Chanát* Irén a templom hajójába akarta eltemetni s már ásatta fel a talajt, a mikor a nép oda ment, tiltakozott az ellen, különösen hangzatos, hogy ha ő gyűlölte a magyarokat s élteben nem akart Magyarországnak lakni, mért kívánkozott ide halála után; ők nem engedik, hogy templomukba temessék s hogy ők nap nap mellett felelje imadkozásnak.

E derék pap hasztalan magyarázta a nálánál bizony derekabb, rúthén ajku, de magyar érzésű népek, hogy *Dohránszky* ilyen meg olyan nagy emberök volt, kit különös tisztelet illet meg, a nép nem tágitott, s mivel a pap sem akart tágitani, négyen közülök a homonai főszolgabíróhoz indultak jelentést tenni, azonban M.-Laborczon már utánok jött egy lovas küldöncz, térjenek vissza, nem fogják eltemetni a templomba s csakugyan a templomon kívül lett eltemetve s a templomban addig állott sirt betömtek.

Mi úgy hisszük, hogy a pap azért gondolta meg magát, mert a hullaszállítás és a templomban való temetkezés engedélyezve nem volt. Ennek kiderítése és az esetleges megtorlás a hatóság feladata. A belügyminiszter az esetről értesítve lett.

Mi azonban egyébről is értesültünk. Arról ugyanis, hogy a *Dobránszky* családja boszuvalfenyegeti a mi derék fiainkat. A kegyuraság megszüntetésével és az egyházfentartási terheknek a nép vállára zúdításával, — a népeknek eddig juttatott minden föld s egyéb kedvezmény, segítség megvonásával fenyegeti őket a híres panszláv familia.

Okvetlen szükséges tehát, hogy a magyar állam kormánya siessen a nemzet há gyermekeit megvédeni, goudoskodásával megjutalmazni. Ha föld, termény, vetőmag vagy más segítség kell, azt a kormányunk kötelessége nyújtani, bármennyibe kerüljön. Reméljük, hogy a kormány sietni fog a helyzetről meggyőződni.

— Incidens. Kellemetlen incidens zavarta meg a függetlenségi párt vasárnapi gyűlését. A *Ballagi* párt küldöttségének ugyanis ige. zokon esett, hogy a gyűlés nem nagy közönnettel fogadta az ő „nemes” ajánlatukat, s azért mérges kis megjegyzéseket tettek csendesen a függetlenségi párt. Különösen *Kun* Dániel ur nem épen hízelgő szavakkal emlékeztet meg a függetlenségi párt újhelyi tagjairól, akik szerinte csak Patakon mernek beszélni. — A vendégszeretnek ez a különös módja nagyon felbosszantotta dr. *Szekely* Albertet, aki ép a nevezett ur mellett állt. Fel pattant s izgatottsággal remegő hangon jelentette ki, hogy

ilyen vendéglátásra nem volt elkészülve, s *Kun* Dánielre kétszer is rámutatva, eljárását impertinensnek nevezte. Az esetnek eddig nem volt folytatása.

— A helybelli ipartestület új előjárósága f. évi márczius hó 31-én tartotta alakuló gyűlését, mely alkalmommal alelnöknek: *Matterny* József és *Móré* Dániel, titkárnak: *Gáthy* Géza, pénztárnoknak: *Kovalesek* János és könyvtárnoknak: *Schwartz* Sámuel választottak meg.

— A gyermekök könyörűlete. Nemes cselekedet a könyörűlet gyakorlása, még nemesebb, ha a gyermeki ártatlan szívben nyilatkozik meg. Az izr. iskola IV. osztálya egyik tanulójának meghalt az atya, a család nagy szegénységben maradt; ezt tudták az osztálytársak is és tanítójuk buzdítására elhatározták, hogy társuk el árván maradt testvéreinek könyörűdományt fognak gyűjteni, *Zinner* Ferenc volt a vezér, hozzá csatlakoztak még *Lászy* Zoltán és *Klein* Manó IV. oszt. tanulók és néhány órai gyűjtés után közel 50 koronát hoztak össze és az összegget rendeltetési helyére juttatták.

Budapesti levél.

A főváros központja, a belváros messés átváltozáson ment keresztül s egészen új alakot öltött modern gyönyörű építkezéseivel. Az újja alakított *Kossuth* Lajos-utca a vele folytatódólagos *Eskü*-utal ma már elsőrendű látványosságot képez. E palota műépületek között legpompásabbak a *Klotild* főhercegnő ó fensége palotái, melyek valódi építészeti műtermeket képeznek. Ide helyezik újabban a főváros előkelő kereskedői üzlethelyiségeiket s ma már a vállalatok minden iránya képviselve van a modern építkezési palotákban, melyek az előkelő közönség legkedveltebb látogató-helyei. A *Klotild*-palota egyik legérdekesebb, teljes műveliséssel berendezett üzlethelyisége a főváros és vidék hölgyközönsége előtt legelőnyösebben ismert jó hírű *Mme Lebovitsch* és *Társ*a mellfűzőgyár és műtermei, melyek az *Eskü* ut és *Váci*-utca 36 sz. a. sarokrészét foglalják el. Már maga a külső díszítés is eredeti és igen tetszős, de a belső berendezés, hol az előkelő szép helyiségek az eladó-, értekező-, próbáló- és váró-termek a gyakorlati és kényelmi feltételek minden követelményét kielégítik, a legmesszemenőbb figyelemmel vannak a hölgyközönség igényeire. A cégnek közismert rendkívüli műképessége az ortopedikus és kirurgikus mellfűzők készítésében, valamint a mérték után készülő mellfűzőknek minden kényelmi igényt kielégítő és mégis szép alakításában s amellet áraink mérsékeltége, azon helyetbe juttatta, hogy az általános üzletpangástól érintetlenül folyton emelkedik.

Mint esteültünk, a *Kertész* *Tódor* cég (Budapest, *Kristóf*-tér) tavaszi és nyári szezon árjegyzeke legközelebb fog megjelenni, melynek tartalmából kiemeljük az idényszerű háztartási cikkeken kívül a fagyalt és szodagépet, sódar, új amerikai hus- és fozelék-vágó-gépet amerikai egér- és légyfogót, stb., valamint a nyári játékszerek, horoghálászati kellékeket, utazási cikkeket és az összes sportcikkeket. Az amerikai *Wight* ant *Ditson* és *Spolding*-féle vilghírű teniszraketek egész részletesen vannak felsorolva. Az anynyira elterjedt angol football, *Lokey*, cricket, golf, polo la crosse, croquet, vízi polo és az összes sportjátékok, az atletikai sportok összes kellékei, tornaszerek, boxkezyuk és vívőeszközök, az összes sportokhoz való legnagyobb részét valódi angol öltözékek, dresszek, cipők, övek, stb. kimerítően foglaltatnak az árjegyzékben, amely így nemcsak érdekes, de hasznos és tanulságos is. Mint egyik érdekességét említhetjük meg az árjegyzéknek az amerikai *dobos sárkányokról* szóló részét. A sárkányeregetés egyike a legterjedtebb sportoknak Amerikában. Az említett dobos sárkány könnyen ergethető. A leggyöngébb szellő elégséges, hogy

a magasba szálljon. Nem kell vele szállni. Összetéve kettesével, hármasával vagy négyesével is felereszthető, mikor is bálmatlak emelőképeséggel bír. Barométerek, termométerek, fényképező képeket, zászlókat, lófogókat, lámpásokat, tűzijátékokat, könnyen felemel. Ünnepek, fogadtatások, majálisok alkalmával lófogóval lehet ellátni az égboltozatot. A dobozsárkány (naval blue hill box kite) összeállítva 80X36X36 cm. nagysága, szőszrakva pedig csak botalaku kis csomag és így könnyen vihető kirándulásokra, majálisokra stb. Darabja 1 frt. — A husvéti alkalomra ajánlatnak: legnagyobb választék piros tojásokban 5 krtól 30 frtig; továbbá pirosfajtojások 10 krtól 4.20-ig; továbbá piros tojás virágokkal 20 krtól 4 frtig; piros karton tojás 5—60 krajcárig; piros selyem tojások 25 krtól 1.20-ig; porcellán tojások 25 krtól 3 frtig. Feccskendők (mindig újra tölthetők): gombjukba való ibojacsokor 40—60 kr., szegfű 40 kr., kézi ibojacsokor 40—60 krajcár. Feccskendő gémitárgyak: béka, egér, gyík, nyul, tojás, bohóc, chinai, kanári, stq. drbja 20 kr. Amérikai feccskendő revolver 2 frt, óra alakú lapos feccskendő, egyszersmind illatszert flagon 50 kr. 1 frt. Husvétit nylnacsok mint bonbonnierek 75 kr., 1.20 — Nagy képes arjegyzéket ingyen és bérmentve megküldi.

A villamvilágításnak igen nagy előnyösségéről ad bizonyosságot Kaposvár városi tanácsának azon határozata, hogy a néhány év előtt a *Siemens és Halske* cég saját vállalkozása képen létesített 350 lóerejű villamvilágítási telepet nemcsak megvette a város részére, de azt egyszersmind még 200 lóerejű kiegészítéssel meg is nagyobbítani elhatározta, miután meggyőződött arról, hogy a villamvilágítási vállalat nemcsak mint magán és közvilágítási eszköz rendkívül előnyös, de helyes és szakértő kezeléssel mellett igen tekintélyes jövedelmi forrást is képez. Erről értesülve a szomszédos Szegvár város tanácsa, bizottság által megte-

kintette a kaposvári villamvilágítási berendezést s meggyőződve annak nagy előnyösségéről, szintén a *Siemens és Halske* budapesti cégét kérészteti a város villamvilágításának berendezését, mely cég gárdig tapasztalatai alapján mindentűt a helyi viszonyoknak megfelelő rendszer szerint létesíti a villamvilágítási telepeket s a legnagyobb elismerést nyerte el mindenütt, hol villamvilágítási telepeket rendezett be.

Az építész urak és t, építői között különös figyelmébe ajánljuk *Walla József mozaik- és cementgyárát* Budapest, VII. Rottenbiller-utca 13. Ezen 22 év óta fennálló gyár szakmájában a legelső egyike Magyarországon, mely eddig is a legjobb hírnevet vívta ki magának áruinak kitűnő minősége és elvállalt munkáinak szolid kivitele által. Ujabb időben Walla József mozaiklap- és cementlap- valamint betonező gyárát a legcélszerűbb módon rendezte be, úgy, hogy gyára a szakértők figyelmét méltán magára vonja. Az általa gyártott mozaik- és cementlapok, valamint betonezővel kivül nagy építési anyag raktára is van e cégnél és ott a legjutányosabban beszerezhetők: mettlachi módra készült lapok, keramit és klinker-lapok, kőgyágesővek, portland és románcement stb. Azonfelül minden a cementszakmába vágó, munkák elkészítését is elvállalja a cég-nevezetesen granit-terazó, betonirozások, csatornázások, fürdőkádak, szarvas marha-jászolok stb. készítését és az elvállalt munkákat legnagyobb szakértelemmel készíti el. Diszessen kiállított képes arjegyzéket a cég kivanatra bérmentve küldi meg.

KÖZGAZDASÁG.

Zemplénvármegyei pénztintézetek zárszámadásai az 1900-ik évről.

X. A nagymihályi öngyelző egyesület. *Pénztári forgalom* Bevétel: Pénztár előhozat 1899. évről 815 K 92 F. Heti befizetések 59559 K 50 F.

Visszafizetett váltókölcsön 161061 K 70 F. Visszafizetett kötvény kölcsön 11689 K Kamat és kezelési díj 5905 K 92 F. Beiratasi díjak 63 K Tagsági könyvecske 23 K 70 F. Különbözők 128 K 58 F. — 215 K 28 F. Összesen 209238 Korona 32 Filler.

Kiadás: Pénztár maradvány 724 K 17 F. Visszafizetett heti befizetések 1205 K 40 F. Váltó kölcsön 181076 K 14 F. Kötvény kölcsön 20793 K Tiszti és szolga fizetés 1800 K Lakbír 400 K Vegyes költség 452 K 5 F. — 2052 K 5 F. Igazgatósági tisztelet díjak 1899. évi 930 K 1898.—1899. év nyereségy 3269 K 45 F. Összesen 6052 Korona 44 Filler.

Nyereség- és veszteség-számla. Veszteség: Tiszti és szolga díjak 1805 K Lakbír 400 K Vegyes költség 349 K 5 F. — 2549 K 5 F. Alakulási költség 1403.64 1/6 233 K 94 F. Folyó évi nyereségy 3269 K 45 F. Összesen 6052 Korona 44 Filler.

Nyereség: Kamatok és kezelési díjak 5837 K 16 F. Beiratasi díjak 63 K Tagsági könyvecske 23 K 70 F. Különbözők 128 K 58 F. — 215 K 28 F. 6052 Korona 44 Filler.

Merleg-számla. Vagyoni: Pénztár készlet 1900. december 31. 724 K 17 F. Váltó kölcsönökben 60888 K Kötvény kölcsönökben 22133 K — 83021 K Heti-befizetési hátralék 296 K 10 F Alakulási díjak 701 82 F. Tagsági könyvecskében 103 K Összesen 84846 Korona 9 Filler.

Teljes: Heti befizetések: 1-ső 1898 évtársulati 74162 K 40 F, 2-ik 1899. évtársulati 3452 K 80 F, 3-ik 1900. évtársulati 2797 K 60 F, 1901-re eszközölt heti befizetések 322 K 60 F.—80735 K 40 F, 1901-re beszédett kölcsön kamatok 415 K 16 F, *Tartalék-alap* 426 K 8 F, Folyó évi nyereségy 3269 K 45 F, összesen 84846 Korona 9 Filler.

Kiadótulajdonos:

LANDESMANN MIKSA.

Hirdetések

6805/1900. tjkvi. sz.

Árverési hirdetményi kivonat

A gálszécsi kir. bíróság, mint teleklönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Bodnár Sándor végrehajtható, Szeucz Gyula végrehajtható szenvedő elleni 285 korona 50 fillér tőckövetelés és járuléka iránti végrehajtás ügyében a satoralja-újhegyi kir. törvényszék a gálszécsi kir. bíróság területén lévő Nagy-Azar községben fekvő 89 sz. (jtkvben A I. 1—12 sor. 218, 219, 220, 644, 716, 776, 827, 853, 905, 952, 985, 1036/a hr. sz. ingatlanokból B. 3. alatt Szeucz Gyulát kétnegyed részben megillető jutalékára az árverést 936 koronában czemmel megállapított kikialtási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1901. évi április hó 22-ik napján d. u. 5 órakor N.-Azar község bíraja hazánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alól is eladtni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsírának 10 sz. zalékát, vagyis 93 korona 60 fillér, készpénzben, vagy az 1881-ik LX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1 én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadék-képes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénzre a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Gálszécsen, 1901. január 10, a kir. járásbírósg mint teleklönyvi hatóságnál.

Valkovszky,
kir. aljbíró.

Bor eladás.

1889. évi saját terméstu valódi hegyaljai

szamorodni és asszú bort

üvegenként is eladok.

Szamorodni 3 K. 20 fill. Asszú 6 K. Ass. ú finomabb 10 K literenkint

Lövy Adolf,

könyvkereskedő S.-A.-Ujhely.

Eladó

1900. évi termésű, kiváló csiraképeségű takarm. répamag

Sárga óriás franczia új faj

(Vauriac), mely a legjobb német répafajokon, — termésmennyiségre, minőségre és tartósságra nézve túlsz. Mezőhegyesen, a hová ezen, hazánkba általam bevezetett, répafaj magját tölem szerezték be, — 1898-ban kat.

holdanként 900 mmázsa fölőli terméstu adotr a répa pedig junius közepéig jól elállt

Szintegy eladó *tavasszi buza*, „Champlain” amerikai piros kiváló faj és „Magyar kínés” *burgonya*.

A répamag 100 kilója . . . 110 Kor.
A tav. buza 18 „
A burgonya 6 „
mind szákkal együtt és a vasúthoz szállítva.

Rónay Albert

Álsó-Hrabóc, posta helyben.
Zemplénmegye.

FONTOS MINDENKINEK!

Kiváló hazai készítmény.

Törv. védve

DURATOR

által a cipőtalp minden 3—4 hétben egyszeri bekenéssel ötször oly tartós és vízhatlan lesz.

Ára 1 bádopalacknak használati utas tással együtt 1 korona, nagyobb palack 2 korona.

Póstán 1 kor. 20 fillér beküldése után bérmentve.

Kapható minden fűszerkereskedésben, droguériákban, cipészknél stb.

Főszétküldés: DURATORGYÁR.

Budapest, V. Cipót-kört 1b szám.

Viszontelárusítók mindenütt kere tetnek.

Javításokat jutányos árban kifogástalanul eszközöl.

Dísz- és igas-lószerszámok, különleges ostorok, ostornyelekből nagy raktár

Landesmann Samu szijgyártó és nyerges

SATORALJA-UJHELY. Rákóczy-utca. (Kis-placz)

Lovak ápolásához szükségesített mindenféle különlegességek és eszközök.

Legfinomabb lórszrok, kenőcsök, szappanok.

Vadászati eszközök nagy választékban